

af Commissionen, og jeg kunde derfor ikke stille det i Genhold til det, som er foreslaaet af Commissionen; jeg troer heller ikke, at Sagen derefter kommer til at staae paa etfuldkommen rigtig Standpunct alligevel, men da det stemmer overeens med Ministeriets nu eenstemmige Anskuelse, mener jeg dog, at Thinget vil gaae ind derpaa, naar et saadant Forslag kom fra Regjeringen, medens jeg derimod ikke kan troe, at et enkelt Medlems Forslag vilde finde Billigelse, allerhelst naar vedkommende Medlem, der gjorde et saadant Forslag erklærede, at det ikke var ganske overeensstemmende med hans Anskuelse. Jeg skal iøvrigt ikke gaae ind paa de mange Uttringer, der ere fremkomne fra de ærede Landsthingsmand. Der var kun en enkelt Bemærkning fra den sidste ærede Taler, som syntes at have opfattet mine Ord ganske urigtigt, naar han ansøgte, at jeg skulde have sagt, at Speculanthandlerne ikke forsynede Island med Korn, som jeg skal omtale. Det er ganske vist, at Speculanthandlerne have opført en betydelig Deel Kornvarer til Island. Jeg troer dog, at naar man vil sammenligne Resultatet af Speculanthandlernes og af de faste Handlendes Indførsel, vil det vise sig, at den faste Handel forsyner i større Forhold med Nødvendighedsartikler end Speculanthandlerne; derfor kan jeg iøvrigt ikke fremsætte noget Beviis. Naar den ærede Landsthingsmand har ansøgt Brændeviin mellem Fornødenhedsartikler, vil jeg ganske oprigtigt tilstaae, at jeg har ikke den mindste Frygt for, at Island ikke for Fremtiden skulde blive forsynet med denne Nødvendighedsartikel, ligesom det i Fortiden er blevet mere end rigeligt forsynet med den.

Indenrigsministeren: Den ærede 5te Landsthingsmand for 1ste Kreds (Vestely) har gjort mig det Spørgsmaal, hvorvidt Regjeringen vil gaae ind paa det Forslag, som kommer hertil, naar man aldeles læder den særlige Afgift, der skal udredes af Speculanthandlerne, bortfalde. Det er maaskee vanskeligt at give et bestemt Svar derpaa; men saameget vil jeg dog sige, at, dersom denne Afgift aldeles bortfalder, og man ikke giver nogen Godtgjørelse ved at forhøje den ringe Afgift, der skal svares af al Befilling, troer jeg ikke, at jeg tør tilraade Kongen at sanc-

tionere denne Lov, men jeg troer ogsaa, at det er aldeles klart, at det vil være en stor Ubillighed imod Staten i det Hele, hvis Afgiften bliver saa ringe, at der kun betales 2 Rd. pr. Commercelast for baade Udgaende og Indgaende ved den Handel, der førtes paa Island, enten det er fast eller Speculanthandel. Det er forklaret i Notiverne, hvorledes de 3 Rd., der skulle udredes særskilt af Speculanthandlerne, i Gjennemsnit kun udgjør 1 pCt. af sædvanlige Ladninger, hvad dog kun er en overmaade ringe Afgift, da ingen Told kan udredes, og da Danmark aldeles skal give Slip paa den Fordeel, det hidtil har høvt af den udelukkende Handel paa Island, og dog skulde søge nogen Dækning ved denne Afgift, som det hidtil har søgt paa indirecte Maade at faae igjennem Handelen. Den ærede Ordfører har sagt, at Afgiften, saa lavt den end stiller sig med Hensyn til visse Varer, kan blive høi for visse Fornødenhedsvarer. Det vil jeg tilstaae kan være Tilfældet med Hensyn til visse Varer, som Tømmer; det ligger i Læstafgiftens Natur, at den ikke kan ramme i Forhold til Værdien; for visse Varer vil den blive ubetydelig og næsten for Intet at regne, saaledes som med Hensyn til Manufacturvarer, Colonialvarer, Brændeviin og andre Spirituosa, der, om man end vil kalde dem Luxusvarer, dog ere af den Art, at man ikke maa ønske, at Islænderne i altfor overdreven Grad skulle forbruge af dem. Den ærede Ordfører mener, at der ikke er nogen Fare for, at Kornvarer jo vilde være at faae hos de faste Handlende, hvorledes man end ordner Forholdet med Hensyn til Speculanthandlerne og den udenlandske Handel. Han mener, at man gjerne kan gaae saavidt, at man aldeles ikke satte nogen Godtgjørelse for den høiere Betsatning, den høiere Afgift, der hviler paa den danske Handel, naar i danske Skibe islandske Varer indføres til de Steder, der ere Hovedmarkedet for disse. Han mener, at de faste Handlende alligevel vare nødte til at forsyne Landet med Kornvarer, men det forekommer mig, at man kan have megen Frygt for, at den faste Handel da vilde blive aldeles forrykket ved sgadanne Fordele, der indrømmes til andre Handlende